

جهان بر لبه پرتگاه

(آتش افروخته جنگ یا افق روشن صلح؟)

نویسنده: (سراج ادیب) تاریخ: 25.6.202

مقدمه:

جهان امروز، در میانه قرن بیست و یکم، بیش از هر زمان دیگر به نقطه‌ای حساس و تعیین‌کننده رسیده است؛ جایی که تصمیمات چند قدرت بزرگ می‌تواند سرنوشت میلیون‌ها انسان را دگرگون کند. از سویی، حملات نظامی امریکا و اسرائیل علیه ایران بار دیگر آتش جنگ را در خاورمیانه شعله ور کرده، و از سوی دیگر، قدرت‌های جهانی مانند روسیه، چین، کشورهای ناتو و دولت‌های عرب در حال موضع‌گیری‌های پیچیده‌اند. در این میان،

تنها صدایی که کمتر شنیده می‌شود، صدای مردم است؛ صدای خسته از جنگ، و تشنه صلح.

محور نخست: سیاست تجاوز یا بازدارندگی مصنوعی؟

حملات اخیر اسرائیل با حمایت لجستیکی و اطلاعاتی آمریکا علیه تأسیسات نظامی و هسته‌ای ایران، در ظاهر با عنوان «پیشگیری از تهدید» توجیه می‌شود، اما در واقع، نقض آشکار اصول حقوق بین‌الملل و منشور سازمان ملل متحد به شمار می‌رود. بی‌پاسخ ماندن این اقدامات از سوی نهادهای جهانی، به ویژه شورای امنیت، پرسش‌های جدی درباره کارایی نظام بین‌الملل برمی‌انگیزد.

محور دوم: ایران؛ قدرت منطقه‌ای یا قربانی بحران‌های تحمیلی؟

ایران در موضع دفاعی، بر «حق طبیعی پاسخگویی» تأکید دارد و در عین حال تلاش می‌کند تا از گسترش جنگ به سطوح غیرقابل مهار جلوگیری نماید. سیاستمداران تند رو خواهان پاسخ گویی قاطع هستند، اما صدای جامعه مدنی ایران همچنان خواهان عقلانیت، گفت و گو و بازگشت به میز مذاکره است.

محور سوم: موضع قدرت‌های جهانی؛ سکوت، حمایت یا تردید؟

روسیه:

با محکومیت لفظی امریکا و اسرائیل، به دنبال فرصت برای تضعیف جایگاه غرب است، اما درگیر جنگ اوکراین مانده.

چین:

خواستار آتش‌بس فوری است و از گسترش بحران که بر تجارت جهانی و انرژی تأثیر می‌گذارد، نگران است.

اروپا :

ناتو تمایلی به دخالت مستقیم ندارد، ولی نگران بی‌ثباتی انرژی، مهاجرت، و تهدیدات تروریستی ثانویه است. فرانسه، آلمان و برخی کشورهای دیگر بر «فراخوان فوری برای مذاکره» تأکید دارند

محور چهارم: کشورهای عرب؛ در توازن میان وابستگی و ترس

- دولت‌های عربی خلیج فارس که در گذشته با سیاست‌های تهاجمی اسرائیل و آمریکا همسویی‌هایی داشتند، اکنون از احتمال گسترش جنگ در خاک خود بیم دارند. بسیاری از این کشورها نگران‌اند که بستن تنگه هرمز و تشدید تنش‌ها اقتصاد منطقه را فلج کند.

پیام نهایی: آیا جهان بیدار خواهد شد؟

در جهانی که سالانه میلیاردها دلار صرف تسلیحات می‌شود اما میلیون‌ها کودک گرسنه‌اند، در جهانی که تصمیم‌گیری‌ها در اتاق‌های دربسته انجام می‌شود اما قربانیان آن در کوچه‌های باز جان می‌دهند، ضرورت صلح نه یک آرمان اخلاقی بلکه یک اجبار تاریخی است. امروز، بشر بیش از هر زمان دیگر باید بداند که: - هیچ کشوری با جنگ به امنیت نمی‌رسد؛

- هیچ دینی جنگ را وسیله حق‌طلبی نمی‌داند؛ و هیچ تمدنی بر پایه نفرت، ماندگار نخواهد ماند.

فراخوانی برای وجدان‌ها :

اکنون زمان آن فرا رسیده است که نخبگان، رسانه‌ها، هنرمندان، دانشمندان و پیشوایان فکری و مذهبی، برای صلح برخیزند. نه به‌عنوان یک شعار سیاسی، بلکه به‌مثابه یک مسئولیت انسانی. جهان را از مسیر آتش برگردانیم، پیش از آنکه خاکسترش، بر چشمان نسل فردا بنشیند.

این یادداشت مستقل بوده، بی‌هیچ وابستگی حزبی یا عقیدتی، و صرفاً با نگاه انسانی، صلح‌طلبانه و واقع‌گرایانه تهیه شده است.

با احترام از رسانه‌های آزاد دعوت می‌شود این تحلیل را بازتاب دهند و صدای مردم خسته از جنگ را در جهان طنین‌انداز سازند./